

# ECLI:NL:CRVB:2008:BD3745

Instantie	Centrale Raad van Beroep
Datum uitspraak	29-05-2008
Datum publicatie	12-06-2008
Zaaknummer	07-4997 WUBO
Rechtsgebieden	Bestuursrecht Socialezekerheidsrecht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - meervoudig
Inhoudsindicatie	Weigering periodieke uitkering: appellant heeft door zijn oorlogsinvaliditeit nooit werkzaamheden in beroep of bedrijf moeten beëindigen of blijvend moeten verminderen.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

## Uitspraak

07/4997 WUBO

Centrale Raad van Beroep

Meervoudige kamer

U I T S P R A A K

in het geding tussen:

[Appellant] (Nieuw Zeeland) (hierna: appellant),

en

de Raadskamer WUBO van de Pensioen- en Uitkeringsraad (hierna: verweerster)

Datum uitspraak: 29 mei 2008

### I. PROCESVERLOOP

Appellant heeft beroep ingesteld tegen een door verweerster onder dagtekening 20 juli 2007, onderwerp BZ 7723, ten aanzien van hem genomen besluit ter uitvoering van de Wet uitkeringen burger-oorlogsslachtoffers 1940-1945 (hierna: de Wet), verder: het bestreden besluit.

Verweerster heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 17 april 2008. Appellant is niet verschenen, zoals tevoren was gemeld, en verweerster heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. T.R.A. Dircke, werkzaam bij de Pensioen- en Uitkeringsraad.

### II. OVERWEGINGEN

1. Op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting gaat de Raad uit van de volgende hier van belang zijnde feiten en omstandigheden.

1.1. Appellant, geboren in 1937 in het voormalige Nederlands-Indië, heeft op 17 januari 2005 bij verweerster een aanvraag ingediend om als burger-oorlogsslachtoffer in aanmerking te komen voor toekenning van onder meer een periodieke uitkering en een toeslag als bedoeld in artikel 19 van de Wet. Deze aanvraag heeft appellant gebaseerd op lichamelijke en psychische klachten, die hij toeschrijft aan zijn internering tijdens de Bersiap-periode.

1.2. Bij besluit van 21 maart 2007 heeft verweerster erkend dat appellant is getroffen door oorlogsgeweld in de zin van de Wet (internering in Toeloengagoeng en Trengak tijdens de Bersiap-periode). Voorts is hierbij aanvaard dat bij appellant sprake is van blijvende psychische invaliditeit als gevolg van het oorlogsgeweld. Aan hem is met ingang van

1 april 2006 toegekend de toeslag ter verbetering van de levensomstandigheden als bedoeld in artikel 19 van de Wet, een vergoeding van niet-gedekte medische kosten in verband met psychische klachten en een vergoeding van vervoer voor medische behan-delingen en/of consulten in verband met psychische klachten. De aanvraag voor een periodieke uitkering is afgewezen. Het door appellant tegen dit besluit gemaakte bezwaar is ongegrond verklaard bij het bestreden besluit.

2. Appellant heeft in beroep grieven ingebracht tegen de bij het bestreden besluit gehandhaafde weigering om hem een periodieke uitkering te verstrekken en de daarbij gehandhaafde hoogte van de toeslag. Voorts zijn door appellant stukken ingestuurd met betrekking tot zijn uitkering op grond van de Algemene Ouderdomswet.

3. Verweerster heeft gemotiveerd verweer gevoerd.

4. De Raad overweegt als volgt.

4.1. Verweerster heeft de weigering om aan appellant een periodieke uitkering te verstrekken gebaseerd op het standpunt dat appellant door zijn oorlogsinvaliditeit nooit werkzaamheden in beroep of bedrijf heeft moeten beëindigen of blijvend heeft moeten verminderen. Verder achtte verweerster het bruto gezinsinkomen van appellant te hoog voor een garantie-uitkering.

4.2. De Raad kan verweerster hierin volgen. In de gedingstukken heeft de Raad geen enkele aanwijzing gevonden dat appellant zijn werkzaamheden op 60-jarige leeftijd heeft moeten beëindigen om medische redenen. Hij heeft zelfs nadien (vanaf juli 2004 tot maart 2006) nog gewerkt. Er is dus niet voldaan aan de in artikel 7, aanhef en onder a. van de Wet gestelde eis, voor zover hier van belang, dat het burger-oorlogsslachtoffer vóór het bereiken van de leeftijd waarop gelijksoortige valide personen in de regel hun werkzaamheden beëindigen door zijn invaliditeit op psychische gronden gedwongen werd zijn werkzaamheden in beroep of bedrijf te beëindigen of blijvend te verminderen. Nu de bruto gezinsinkomsten van appellant hoger zijn dan het grensbedrag voor de garantie-uitkering, is ook die uitkering terecht door verweerster geweigerd.

4.3. De verstrekte toeslag is vastgesteld op het maximale bedrag, zodat ook dit onderdeel van het bestreden besluit de rechterlijke toetsing kan doorstaan.

4.4. Al hetgeen appellant heeft ingebracht met betrekking tot zijn uitkering op grond van de Algemene Ouderdomswet valt buiten de grenzen van dit geding.

5. Gezien het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

6. De Raad acht ten slotte geen termen aanwezig om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht inzake vergoeding van proceskosten.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep;

Recht doende:

Verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door A. Beuker-Tilstra als voorzitter en G.L.M.J. Stevens en H.R. Geerling-Brouwer als leden. De beslissing is, in tegenwoordigheid van M. van Berlo als griffier, uitgesproken in het openbaar op 29 mei 2008.

(get.) A. Beuker-Tilstra.

(get.) M. van Berlo.

HD